

TRIS-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het stelsel van de groenestroomcertificaten**
- **Tweede principiële goedkeuring met het oog op de adviesvraag aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

Samenvatting

Het ontwerp van decreet beoogt het stelsel van de groenestroomcertificaten ter bevordering van de opwekking van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in overeenstemming te brengen met de Europese staatssteunregels, in het bijzonder de nieuwe Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van klimaat, milieubescherming en energie 2022 (CEEAG).

Deze bijsturing is nodig omdat uit een analyse van de bestaande steunregeling is gebleken dat deze aanleiding kan geven tot ongeoorloofde overcompensatie.

Dit probleem doet zich met name voor wat betreft de installaties voor zonne-energie met startdatum voor 1 januari 2013 vermits zij volgens het huidige decretale kader aanspraak kunnen maken op één groenestroomcertificaat voor iedere 1.000 kWh elektriciteit die in de installatie wordt opgewekt uit hernieuwbare energiebronnen en de minimumsteun per certificaat kan oplopen tot 450 euro.

Het ontwerpdecreet voorziet daarom dat de reguliere steunperiode voor zonne-energie-installaties met startdatum voor 1 januari 2013 die momenteel 20 jaar is, op 31 december 2023 wordt stopgezet (zonder evenwel afbreuk te doen aan onherroepelijk verworven steun). De exploitant kan evenwel een verlenging van de steun aanvragen indien dit noodzakelijk zou zijn om de rendabiliteit van zijn installatie te verzekeren. Een dergelijke verlenging gaat gepaard met de toekenning van een projectspecifieke bandingfactor en blijft beperkt tot een (eenmalig hernieuwbare) steunverlenging van vijf jaar. Dit gebeurt volgens de regeling die thans reeds wordt voorzien in artikel 7.1.1, § 1, vierde en vijfde lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Er wordt voor installaties met startdatum voor 1 januari 2013 voorzien dat bij een verlenging van de steunperiode enkel een bandingfactor wordt berekend als de installatie niet overgecompenseerd is.

De voorgenomen wijziging blijft beperkt tot steun die de de-minimisdrempel overschrijdt. Het is namelijk zo dat kleine steunbedragen geacht worden geen nadelige impact te hebben op het handelsverkeer tussen de lidstaten, zodat zij niet onder het staatssteunrecht vallen. Dit geldt met name wanneer het steunbedrag per begunstigde onderneming niet hoger ligt dan 200.000 euro in een periode van drie belastingjaren. Deze de-minimissteun ontsnapt dan ook aan elk verder staatssteunrechtelijk toezicht. Dit betekent dat de Europese regels inzake staatssteun geen enkele verplichting opleggen aan de Vlaamse overheid om in te grijpen op de de-minimissteun aan kleine(re) installaties.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2022/172 werd op 19 mei 2022 bekomen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 21 juni 2022 verkregen.

Het begrotingsakkoord werd op 4 juli 2022 verkregen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 15 juli 2022 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het stelsel van de groenestroomcertificaten en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerp het advies van de SERV en de Minaraad in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

2. ADVIEZEN ADVIESRADEN

A. SERV

Op 29 augustus 2022 liet de administrateur-generaal van de SERV weten dat de SERV over het ontwerpdecreet geen advies wenste te verstrekken. Deze mededeling van het non-advies gaat als bijlage 3.

B. MINARAAD

De Minaraad gaf op 29 augustus 2022 haar advies, dat gaat als bijlage 4. De Minaraad kon echter niet tot een eensluidend advies komen, en het adviesluik zelf bevat daardoor een oplistijng van de verschillende standpunten van de leden:

- Enerzijds zijn er de aanbevelingen die worden onderschreven door **Bond Beter Leefmilieu, Natuurpunt, Voka, Unizo, Boerenbond, Landelijk Vlaanderen, de Vereniging Vlaamse Provincies (VVP) en de Vereniging Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG)**. Hoewel de doelstelling van de Vlaamse Regering om de energiefactuur van gezinnen en bedrijven te verlichten volledig ondersteund wordt, worden er in eerste orde vraagtekens geplaatst bij

¹ VR 2022 1507 DOC.0798

de economische onderbouwing van het ontwerpdecreet, en met name de parameters en dus de conclusie van de Oxera-studie betreffende de overcompensatie. Er wordt dan ook gevraagd om een betrouwbare en realistische impact-analyse. Bovendien wordt getwijfeld aan de juridische onderbouwing van voorliggende ontwerpmaatregel. In tweede orde wordt aanbevolen om – ingeval dit voorstel (in aangepaste vorm) aangehouden wordt – de uitvoering gelijk laten te lopen met de uitvoering van het daarmee samenhangende uitvoeringsbesluit alsook om de retributiebijdrage voor een eventuele verlengingsaanvraag te laten vallen.

- Anderzijds laten het **ABVV**, **ACV**, **ACLVB** en **BV OECO** een andere visie optekenen, en dit vanuit een grote bezorgdheid over de exploderende energiefacturen van de gezinnen en de bedrijven. Ze gaan in principe akkoord met initiatieven om teveel aan steun te vermijden, en onderschrijven dat er sterke aanwijzingen zijn dat (een belangrijk deel van de) installaties voor hernieuwbare energie in het verleden werd overgesubsidieerd. Bovendien vinden ze dat de steun niet kan gefinancierd worden via de elektriciteitsfactuur, onder meer omdat dit ongewenste verdelingseffecten heeft, o.a. ten nadele van (ook minder bemiddelde) gezinnen.
- De **Hubertusvereniging Vlaanderen** en de **Gezinsbond** onthouden zich bij dit advies.

Hierop kunnen de volgende replieken worden gegeven:

- De belangrijkste bezwaren van de kritische leden van de Minaraad zijn dat de Oxera-analyse de werkelijkheid niet zou weerspiegelen (punt 12), wat zij beargumenteren op basis van de aanname van 100% eigen verbruik, de aanname voor elektriciteitsprijzen en andere technische punten (bijvoorbeeld de keuze voor de afschrijvingsperiode en de berekening van de onrendabele toppen (OT)). De Minaraad verwijst dienaangaande naar kritieken die eerder werden geuit door de sectororganisatie voor duurzame energie in Vlaanderen ODE.

Het door Oxera gehanteerde model is echter gericht op het berekenen van de juiste OT voor een referentie-installatie vanuit een *ex ante* perspectief - het doel is om de juiste certificaatprijs te bepalen op basis van de informatie die beschikbaar was op het ogenblik dat de installaties gebouwd werden (d.w.z. tijdens de periode 2006-2012). Bijgevolg mogen de aannames met betrekking tot de technische kenmerken van de installaties (met name de aanname van eigen verbruik) en de verwachte evolutie van de elektriciteitsprijzen tijdens de ondersteuningsperiode (d.w.z. de aanname van inflatie) niet gebaseerd zijn op feitelijke gegevens zoals ze zich achteraf, tijdens de ondersteuningsperiode hebben gemanifesteerd. Zulke *ex post* benadering zou immers niet in overeenstemming zijn met de berekening van passende certificaatprijzen vanuit een *ex ante* perspectief, waarbij structurele overcompensatie in kaart wordt gebracht die voortvloeit uit de miskalibratie van parameters waarbij enkel rekening wordt gehouden met informatie die destijds (op het ogenblik van het ontwerpen van het steunstelsel) beschikbaar was. Zo hanteert Oxera een aanname van 100% eigen verbruik in lijn met de aanname van VITO in het model van 2006.

De aanpak van Oxera sluit aan bij de destijds door andere EU-lidstaten gevolgde methodiek om de hoogte van de te verlenen steun aan producenten van duurzame energie te bepalen (zie bijv. het Besluit over de Nederlandse MEP-regeling), en de duiding die door de Europese Commissie ("*European Commission guidance for the design of renewables support schemes*" uit 2013) daarover werd verstrekt.

De analyse van Oxera is bovendien gebaseerd op referentie-installaties, in plaats van op de specifieke kenmerken van individuele installaties, en dit in lijn met de aanpak van de Europese Commissie. Dat PV-installaties en de bijbehorende bedrijfsmodellen kunnen verschillen van referentie-installaties als gevolg van verschillende ontwerpkenmerken zat dan ook van in het begin ingebakken in het ondersteuningssysteem, en was voorzienbaar voor potentiële investeerders.

Wat de kritieken van sommige leden van de Minaraad betreft op de specifieke veronderstellingen die aan de analyse van Oxera ten grondslag liggen, kan bijkomend de volgende repleik worden gegeven:

- **Zelfverbruik van 100%.** In een *ex ante* benadering is het logisch om zich te baseren op de aannames die voorafgaandelijk gekend waren en werden gebruikt. In het VITO-model werd reeds een aanname van 100% zelfverbruik gehanteerd. Deze aanname kan voor producenten vandaag dan ook geen verrassing uitmaken.
 - **Elektriciteitsprijzen.** In overeenstemming met wat reeds hoger werd vermeld, zijn de Oxera-berekeningen vanuit een *ex ante* perspectief uitgevoerd. Dit vereist een voorafgaandelijke veronderstelling met betrekking tot de verwachte evolutie van de elektriciteitsprijzen gedurende de ondersteuningsperiode. De aanname van de inflatie van de elektriciteitsprijs die in de modellering werd gebruikt, is identiek aan de aanname die werd gebruikt in de modellen van VEKA vanaf 2013. Natuurlijk zijn de elektriciteitsprijzen momenteel erg hoog (en met name hoger dan de door Oxera gehanteerde aanname voor elektriciteitsprijzen voor consumenten); het is echter nog onduidelijk hoe lang de zeer hoge prijzen zullen aanhouden. Bovendien wordt in een *ex ante* model geen rekening gehouden met afwijkingen van de op voorhand ingeschatte evoluties van de elektriciteitsprijzen, noch met hogere noch met lagere dan verwachte prijzen. Voetnoot 41 van het Mina-advies vergelijkt de aanname van de elektriciteitsprijs met een aanname van de groothandelsprijs voor elektriciteit om te argumenteren dat de aanname van Oxera voor de elektriciteitsprijzen te hoog is. In de context van de modellering zijn die twee echter niet vergelijkbaar, en het is conceptueel correct om een aanname van de consumentenprijs te gebruiken in plaats van een aanname van de groothandelsprijs. Er werd in dit kader door Oxera inderdaad een aanname van 100% eigen verbruik gehanteerd, wat inhoudt dat de producent zijn elektriciteitsproductie gebruikt om de afname van een elektriciteitsleverancier volledig te vervangen. De producent profiteert dus van zijn elektriciteitsproductie in de vorm van besparingen op de energiekosten, die worden berekend op basis van de aan zijn elektriciteitsleverancier te betalen prijs, d.w.z. de elektriciteitsprijs voor de consument. Het is daarom passend om een aanname van de consumentenprijs te gebruiken in plaats van een aanname van de groothandelsprijs.
 - **De afschrijvingstermijn van 10 jaar.** De Oxera-berekeningen zijn gebaseerd op een afschrijvingsperiode van 10 jaar, en dit in lijn met de aannames van VITO in hun model uit 2006. De Oxera-berekening van de OT is echter gebaseerd op een economische levensduur van 20 jaar (d.w.z. er wordt aangenomen dat de referentie-installatie gedurende een periode van 20 jaar elektriciteit opwekt) en een ondersteuningsperiode van 20 jaar.
- Voorts doen de leden van de Minaraad die deze kritieken uiten ook aan *cherry picking*. Met betrekking tot de aannames van Oxera in het algemeen gaan de kritieken uit het advies alleen in op die aannames waarvan ze van mening zijn dat een *ex post* benadering tot een vaststelling van een lagere overcompensatie zou leiden. De kritieken gaan echter niet

in op de wijzigingen aan het VITO-model die hebben geleid tot een hoger niveau van ondersteuning vanuit de OT-berekeningen (d.w.z. een vermindering van het vastgestelde bedrag aan overcompensatie), zoals het opnemen van bedrijfskosten en vervangingsinvesteringen, die niet in het oorspronkelijke VITO-model waren opgenomen.

- Zoals in de memorie in detail wordt uitgelegd, bieden de CEEAG een rechtskader om de doelstellingen van de Europese Green Deal te verwezenlijken, om een kosteneffectieve en rechtvaardige transitie naar klimaatneutraliteit te ondersteunen en de uitfasering van fossiele brandstoffen te vergemakkelijken, zonder dat dit ten koste gaat van een gelijk speelveld op de interne markt. De mededinging mag zodoende niet buitensporig worden verstoord. Aldus dienen de lidstaten er op basis van de CEEAG onder andere op toe te zien dat de nationale steunregelingen evenredig zijn en bijgevolg geen aanleiding geven tot ongeoorloofde overcompensatie. Met name stelt randnummer 47 van de CEEAG dat het steunbedrag per begunstigde beperkt moet blijven tot het minimum dat noodzakelijk is om het gesteunde project of de gesteunde activiteit uit te voeren. Volgens randnummer 48 van de CEEAG betekent dit dat het steunbedrag niet hoger mag liggen dan de “*nettomeerkosten*” of “*financieringskloof*” van het gesteunde project.

Het is precies die nieuwe verplichting ten aanzien van bestaande steunregelingen die aanleiding geeft tot voorliggende bijsturing van het certificatenstelsel. Randnummer 468(a) en (b) van de CEEAG voorziet immers in een algemene verplichting voor de lidstaten om, bij wijze van dienstige maatregelen in de zin van artikel 108, eerste lid, VWEU, hun bestaande steunregelingen ten behoeve van milieubescherming en energie tegen uiterlijk 31 december 2023 te wijzigen teneinde deze regelingen met de richtsnoeren in overeenstemming te brengen. De Minaraad houdt overigens onterecht voor dat randnummer 468 van de CEEAG slechts een voorstel inhoudt en geen juridische verplichting oplegt. Immers, de Belgische autoriteiten hebben, conform randnummer 468(b) CEEAG, op 15 februari 2022 hun uitdrukkelijke en onvoorwaardelijke instemming met de in randnummer 468(a) CEEAG voorgestelde dienstige maatregel meegedeeld. De Vlaamse overheid is er dan ook toe gehouden om de nodige aanpassingen te doen aan het bestaande steunregime en dit met name met het oog op het vermijden van overcompensatie.

De juridische kritiek van bepaalde belanghebbenden binnen de Minaraad lijkt dan ook gebaseerd op een al dan niet bewust verkeerd begrip en/of voorstelling van de beweegredenen voor het ontwerpdecreet. Er is weliswaar op basis van deze nieuwe staatssteunrichtsnoeren geen juridische verplichting voor de lidstaat om reeds in het verleden uitgekeerde steun terug te vorderen (“clawback”), maar dat is juist in het kader van het voorliggende ontwerpdecreet expliciet niet het geval want het ontwerp heeft geen consequenties voor reeds toegekende groenestroomcertificaten. Zoals hoger vermeld, zijn de CEEAG echter wel van toepassing op toekomstige toekenning van steun op basis van de bestaande steunregeling, m.a.w. op groenestroomcertificaten die in de toekomst nog moeten worden toegekend.

Voor een diepgaandere juridische analyse van deze probleemstelling wordt verwezen naar wat reeds was opgenomen in de memorie van toelichting.

- De Minaraad stelt op basis van een “studie” van de belangenorganisatie van de hernieuwbare energiesector ODE dat alle installaties met een vermogen groter dan 10 kW die dateren uit de periode vóór 2013 door het ontwerpdecreet geïmpacteerd zouden worden.

Deze stelling strookt niet met de bewoording of de bedoeling van het ontwerpdecreet. De Minaraad verliest uit het oog dat het voorwerp van de voorgestelde maatregel niet gestoeld is op een vermogensdrempel maar op het feit of de certificaatgerechtigde gedurende de periode van drie kalenderjaren die voorafgaan aan 31 december 2023, steunmaatregelen heeft genoten ter waarde van een bedrag dat hoger is dan het bedrag van de de-minimissteun zoals voorzien in de verordening (EU) nr. 1407/2013. Slechts, in zoverre men meer dan 200.000 euro – voor landbouw geldt een licht afwijkende regeling - aan certificatensteun heeft genoten, zal men dus onder het toepassingsgebied van het decreet vallen.² De stelling dat alle installaties van meer dan 10 kW onder het toepassingsgebied vallen strookt dan ook niet met de feiten en moet als misleidend worden afgedaan.

- Voorts wordt aanbevolen om in geval een vorm van de ontworpen maatregel aangehouden wordt, de inwerkingtreding te laten samenvallen met inwerkingtreding van het bijhorende uitvoeringsbesluit.

Dit is steeds de intentie geweest van de Vlaamse Regering. Daarom stelt artikel 5 de inwerkingtreding vast op 31 december 2023. Dat geeft voldoende tijd om de uitvoeringsbepalingen uit het Energiebesluit van 19 november 2010 aan te passen én tegelijk de deadline die de CEEAG aan de lidstaten oplegt te eerbiedigen (de lidstaten moeten immers, waar nodig, de bestaande steunregelingen ten behoeve van milieubescherming en energie tegen uiterlijk 31 december 2023 wijzigen om die met de CEEAG in overeenstemming te brengen).

Ten einde de gelijktijdige inwerkingtreding van decreet en uitvoeringsbesluit te versterken wordt die bepaling echter geherformuleerd als *“Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en niet later dan 31 december 2023.”*

- Op de vraag om de vooropgestelde retributie volledig te schrappen of om een terugbetaling te voorzien voor dossiers waar de verlenging wordt toegestaan, wordt niet ingegaan. Zo wordt een dossiertaks in het kader van de omgevingsvergunningaanvraag ook niet terugbetaald als de vergunning in kwestie wordt toegekend.

De retributie dient immers om de grote operationele kost van de dossierbehandeling bij verlengingsaanvragen te ondervangen, op het vlak van personeelsinzet en werkuren, externe ondersteuning en aangepaste software voor de berekening van de onrendabele toppen en bandingfactoren. De hoogte van de retributie is zodoende niet onredelijk gelet op de door de Vlaamse overheid te maken kosten bij die dossierbehandeling. Deze bepalingen worden echter verschoven naar een ander ontwerpdecreet.

- Tot slot wordt ook akte genomen van de andersluidende standpunten die door de vakverenigingen in de schoot van de Minaraad werden geuit. Ook de Vlaamse Regering deelt nadrukkelijk de bezorgdheid van de druk op de betaalbaarheid van de elektriciteitsfactuur van de eindafnemer die wordt veroorzaakt door de alsmaar stijgende energieprijzen, waarvan de kost van de ondersteuning van hernieuwbare energie ook een deel uitmaakt.

² Zoals uitgebreid in de memorie van toelichting werd gemotiveerd worden kleine steunbedragen, onder bepaalde voorwaarden, geacht geen nadelige impact te hebben op het handelsverkeer tussen de lidstaten, zodat zij niet onder de definitie vallen van staatssteun zoals voorzien in artikel 107, eerste lid, VWEU. Aangezien het systeem inzake groenestroomcertificaten wordt aangepast om dit in overeenstemming te brengen met de Europese regels inzake staatssteun, kan dan ook niet worden getwijfeld aan de redelijke verantwoording van de maatregelen die dienaangaande worden getroffen. Uit de in de memorie geciteerde rechtspraak blijkt immers dat het in overeenstemming brengen van een bestaande steunregeling met het staatssteunrecht, dat van openbare orde is en voorrang heeft op het nationale recht, een redelijke verantwoording vormt voor een decreet(swijziging).

3. AANPASSINGEN AAN HET ONTWERPDECREET

Aan het ontwerpdecreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- In artikel 2 worden de punten 1°, 4° en 5° geschrapt. Deze punten werden immers ondertussen ook opgenomen in het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, het Energiedecreet van 8 mei 2009, het decreet van 13 juli 2012 houdende bepalingen tot begeleiding van de tweede aanpassing van de begroting 2012 en het decreet van 17 december 2021 tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft toewijzingen aan het Energiefonds, wijzigingen betreffende flexibiliteit en energiedelen, de uitbouw van het energiedataplatform en de herziening van de administratieve geldboetes aangaande installatie-eisen ("Verzameldecreet IV") dat op 9 september 2022 door de Vlaamse Regering een tweede keer principieel werd goedgekeurd. Dat ontwerpdecreet zal immers het regelgevende proces sneller doorlopen dan het thans voorliggende ontwerpdecreet.

Gelet op het feit dat aangaande de dossiers met betrekking tot zonne-energie-installaties die in dienst werden genomen vanaf 1 augustus 2012 tot en met 31 december 2012 de certificatensteun conform artikel 7.1.1, §1 *juncto* 7.1.6, §1, achtste lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 slechts over een periode van tien jaar liep, zal aan de reguliere steunperiode immers in het najaar van 2022 een einde komen, en kunnen dergelijke dossiers conform artikel 7.1.1, §1 van het Energiedecreet een verlengingsaanvraag indienen. Het is dan ook van belang dat de voorliggende aanpassingen met betrekking tot een uiterste datum voor het indienen van zo'n verlengingsaanvraag en het invoeren van de retributie sneller in werking treden.

- Gelet op het voorgaande wordt in artikel 5 het tweede lid, dat een overgangsbepaling bevatte voor het voormelde artikel 2, 1° en 4°, geschrapt.
- Ten einde de gelijktijdige inwerkingtreding van decreet en uitvoeringsbesluit te versterken wordt in artikel 5 het eerste lid, dat het enige lid wordt, geherformuleerd als "*Dit decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering bepaalt en niet later dan 31 december 2023.*"

Dit houdt in dat het decreet een uitvoeringsbesluit behoeft, maar dat als de Vlaamse Regering geen uitvoeringsbesluit neemt het decreet automatisch op 31 december 2023 in werking treedt. Op die manier wordt de deadline uit de CEEAG gerespecteerd én wordt ook rekening gehouden met de adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State die in sommige adviezen bedenkingen uitte bij een blanco-delegatie van de inwerkingtreding aan de Vlaamse Regering omdat bij niet-uitvoering van de delegatie het decreet dan niet in werking kan treden, waardoor zo een delegatie volgens de Raad dan op gespannen voet zou komen te staan met het beginsel, vermeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, volgens hetwelk ze decreten niet mag schorsen, noch vrijstelling van de uitvoering ervan mag verlenen.

4. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er worden aan het voorliggende decreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de begroting van de Vlaamse overheid.

B. ESR-TOETS

Er worden aan het voorliggende decreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er worden aan het voorliggende decreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er worden aan het voorliggende decreet geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale en provinciale besturen

5. VERDER TRAJECT

Na de tweede principiële goedkeuring zal het ontwerpdecreet voor advies aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State worden voorgelegd. Na de definitieve goedkeuring volgt de parlementaire behandeling.

Parallel moet met betrekking tot de verlengingsregeling ook de berekeningsmethodiek in de bijlagen van het Energiebesluit van 19 november 2010 worden aangepast. Hiervoor wordt nog een apart regelgevend traject opgestart dat zal afgerond worden voor eind december 2023.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar tweede principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het stelsel van de groenestroomcertificaten;

2. de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, te gelasten over voornoemd ontwerp van decreet het advies in te winnen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, met het verzoek hun advies te verstrekken binnen een termijn van dertig dagen.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. Ontwerp van decreet tot wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft het stelsel van de groenestroomcertificaten;
2. Memorie van toelichting;
3. Non-advies SERV d.d. 29 augustus 2022;
4. Advies Minaraad d.d. 29 augustus 2022.